

Mijn rechterbuurman - Nobel

Mijn rechterbuurman is vannacht gestorven,

hij had een maagkwaal en is heen gegaan.

Hij had zich hier een goed bestaan verworven,

ik vraag me af hoe hij is weggegaan...

Hij was een trouw 'genoot' en zorgzaam vader,

zijn doodsbericht laat daar geen twijfel aan.

Een boos gezwel zat op een hoofdslagader,

geen zorg of trouw maakt zoiets ongedaan.

Hij heeft gedacht aan hen die achterbleven

een joch van drie en een nog jonge vrouw;

een assurantiepolis op zijn leven,

dat was dan voor 't geval hij sterven zou.

En dat is zo gebeurd, er was geen vechten tegen,

het flitsend mes van de chirurg ten spijt.

Hoe zwaar zal nu zijn zorg en trouw gaan wegen

gewogen in de waag der eeuwigheid?

*Ik vrees voor hem, dat hij zijn goede zorgen
slechts tot en met de dood heeft uitgestrekt.
-het brood voor heden en de huur voor morgen-
en dat verzekering niet alle schaden dekt.*

*Ik vrees, dat spijs deskundig overleggen
zij deze schade zelfs niet heeft begroot.
Ik had ook, toen 't nog kon, hem moeten zeggen
zich te verzekeren voor de dood.*

*Want 'k vrees dat hij alleen en zeer verlaten
het goddelijk gericht moet ondergaan.
Wat kan in dit gericht een mens nog baten
als Jezus Zelf niet voor hem in wil staan?*

*Maar hoe dit zij, welk deel hij heeft verworven,
het is voorbij, voor hem is 't pleit beslecht.
Mijn rechterbuurman is vannacht gestorven,
en ik, ik heb nooit één woord tot zijn behoud gezegd!*